

Când George și Andra au fost la mare, au construit un minunat castel din nisip, cu tot felul de turnuri, turnulețe, ba chiar și cu un șanț mare cu apă de jur-împrejur. Apoi au intrat în valuri ca să înoate. Marea strălucea ca diamantele, iar soarele trimitea raze calde. După ce au ieșit din apă, Andra s-a întins pe prosop, fiind puțin obosită, și a adormit imediat.

În vis i-a apărut castelul, care, de data aceasta, nu mai era din nisip. Era un castel adevărat, din bucăți solide de piatră, ridicat lângă un câmp de luptă, unde cavaleri în armuri, călare pe armăsari puternici, se luptau vitejește. Catapultele aruncau bolovani uriași în zidurile castelului. În spatele acestuia, pe marea albastră și adâncă, vasele de război aveau și ele tunurile îndreptate către ziduri, iar soldații trăgeau cu săgeți de foc.

Era foarte palpitant, dar Andra s-a speriat atunci când o săgeată a trecut foarte aproape de urechea ei. S-a ascuns repede după o movilă de nisip, trăgând cu ochiul din când în când la lupta din ce în ce mai aprigă. Era foarte mult zgomot din cauza bubuitului tunurilor, şuieratului săgeților, a zăngănitului săbiilor lovind scuturile și a strigătelor de luptă ale cavalerilor și soldaților aflați în jurul ei.

– Ferește-te! a strigat un băiat, aruncând-o pe Andra la pământ exact când o ghiulea a aterizat în locul în care stătuse ea cu o secundă înainte.

– Hei, cred că tocmai mi-ai salvat viața! a spus Andra respirând greu.

Băiatul a zâmbit și a ajutat-o să se ridice.

– Trebuie să găsim un loc mai sigur, a spus el, conducând-o spre o mică barcă ascunsă între trestiiile unui lac de lângă mare. Stai aici până mă întorc, i-a spus băiatul.

Andra s-a ghemuit în barcă și a așteptat până când s-a întunecat. Cerul era ca de foc, iar castelul părea roșiatic. Surprinzător, în ciuda zgomotului din jurul ei, Andra a adormit, deoarece barca se balansa ușor între trestii.

– Trezește-te! Repede! s-a auzit vocea băiatului, în timp ce o scutura pe Andra. Dar nu era băiatul acela, ci era fratele ei, George, iar ea se afla din nou pe plajă.

Marea ajungea până la baza castelului lor din nisip și încet, încet acesta a fost măturat de valuri. Andra a sărit în picioare și s-a îndreptat către părinții ei, care tocmai cumpărau înghețată.

– Ai visat frumos? a întrebat tata.

– Da, am visat ceva medieval, a râs Andra, gândindu-se la ghiulele tunurilor atunci când o minge de volei a trecut pe lângă urechea ei.

